

Οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Στη νέα γη, όπου δικαιοσύνη κατοικεί, ο Θεός θα προμηθεύσει αιώνια κατοικία στους λυτρωμένους και ένα τέλειο περιβάλλον για αιώνια ζωή, αγάπη, χαρά και μάθηση στην παρουσία Του. Γιατί εδώ ο ίδιος ο Θεός θα κατοικήσει με το λαό Του, και η θλίψη και ο θάνατος θα εκλείψουν. Η μεγάλη διαμάχη θα έχει τελειώσει και η αμαρτία δε θα υπάρχει πια. Όλα τα πράγματα, έμψυχα και άψυχα, θα διακηρύξουν ότι ο Θεός είναι αγάπη. Και Αυτός θα βασιλεύει για πάντα. Αμήν.-

Βασικές Διδαχές, 27

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 27

Η ΝΕΑ ΓΗ

Μετά που είδε το θάνατο από κοντά, ένα αγόρι είπε μια μέρα: “Το σπίτι μου είναι στον ουρανό, αλλά δεν έχω τη νοσταλγία του.” Όπως αυτό το παιδί, πολλοί αισθάνονται ότι κατά το θάνατο ο ουρανός είναι προτιμότερος από άλλον τόπο, αλλά προτιμούν την πραγματικότητα και την αίσθηση που τους προκαλεί η ύπαρξη επάνω στη γη εδώ και τώρα.

Εάν οι απόψεις των πολλών για τη μέλλουσα ζωή ήταν αληθινές, αυτό το αίσθημα θα ήταν δικαιολογημένο. Αλλά από τις περιγραφές και τις αναφορές που η Γραφή μας δίνει σχετικά με τι ο Θεός ετοιμάζει για τους λυτρωμένους, επισκιάζουν τόσο τη ζωή που τώρα βιώνουμε, ώστε λίγοι θα δίσταζαν να εγκαταλείψουν αυτόν τον κόσμο για το νέο κόσμο.

Η Φύση της Νέας Γης

Μια Απτή Πραγματικότητα. Τα πρώτα δύο κεφάλαια της Γραφής μιλούν για τον τέλειο κόσμο που ο Θεός δημιούργησε ως κατοικία για τα ανθρώπινα πλάσματά Του. Τα δύο τελευταία κεφάλαια της Γραφής μιλούν επίσης ότι ο Θεός δημιουργεί έναν τέλειο κόσμο για την ανθρωπότητα - αλλά αυτή τη φορά είναι μια αναδημιουργία, μια αποκατάσταση της γης από την ερήμωση που η αμαρτία επέφερε.

Επανειλημμένως η Γραφή δηλώνει ότι αυτή η αιώνια κατοικία των λυτρωμένων είναι ένας πραγματικός τόπος, μια τοποθεσία όπου πραγματικοί άνθρωποι με σώματα και διάνοιες μπορούν να βλέπουν, να ακούνε, να αγγίζουν, να γεύονται να οσφραίνονται, να μετρούν, να ζωγραφίζουν, να

27. Η νέα γη

δοκιμάζουν και να έχουν εμπειρίες. Επάνω στη νέα γη είναι που ο Θεός θα τοποθετήσει αυτή την ουράνια πραγματικότητα.

Ο Πέτρος με σαφήνεια συγκεφαλαιώνει το φόντο αυτής της έννοιας. Μιλώντας για τον προκατακλυσμαίο κόσμο λέει ότι «ο τότε κόσμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του ύδατος». Ο δεύτερος κόσμος είναι «οι σημερινοί ουρανοί και η γη» που θα καθαρισθούν με φωτιά για να δώσουν θέση στον τρίτο κόσμο «νέους ουραμούς και νέαν γην . . . εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί». (Β΄Πέτρ. γ΄6,7,13).¹ Ο τρίτος κόσμος θα είναι μια πραγματικότητα όπως και οι δύο πρώτοι.

Συνέχεια και Διαφορά. Η λέξη «νέα γη» [στο κείμενο “γην καινήν”] εκφράζει τη διαφορά από την παρούσα γη.² Ο Πέτρος και ο Ιωάννης βλέπουν σε όραμα την παλαιά γη καθαρισμένη με τη φωτιά από όλα τα μιάσματα, και ως εκ τούτου ανακαινισμένη. (Β΄Πετρ. γ΄10-13, Αποκ. κα΄1).³ Έτσι, η νέα γη είναι, κατά πρώτον, *αυτή* η γη και όχι κάποιος άλλος τόπος. Αν και ανακαινισμένη, παραμένει οικεία, γνωστή διαμονή. Αυτό είναι καλό. Οπωσδήποτε όμως είναι νέα με την έννοια ότι ο Θεός θα εξαλείψει από τη γη κάθε κηλίδα που η αμαρτία προκάλεσε.

Η Νέα Ιερουσαλήμ

Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η πρωτεύουσα της νέας γης. Στα εβραϊκά *Ιερουσαλήμ* σημαίνει “πόλη ειρήνης”. Η επίγεια Ιερουσαλήμ σπάνια ήταν αντάξια του ονόματός της, αλλά το όνομα *Νέα Ιερουσαλήμ* με ακρίβεια θα αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα.

Ένας Ενωτικός Κρίκος. Κατά κάποια έννοια αυτή η πόλη ενώνει τον ουρανό με τη νέα γη. Κατά πρώτον, ο όρος ουρανός σημαίνει “ουράνιος θόλος”. Η Γραφή τον χρησιμοποιεί για να αναφερθεί:

1. Στον ατμοσφαιρικό ουρανό. (Γέν. α΄20),
2. Στον έναστρο ουρανό. (Γέν. α΄14-17).

27. Η νέα γη

3. Στον τρίτο ουρανό, όπου βρίσκεται ο Παράδεισος. (Β΄Κορ. ιβ΄2-4).

Από αυτή τη σύνδεση του ουρανού με τον Παράδεισο, έγινε συνώνυμο του Παραδείσου ο θρόνος και η διαμονή του Θεού. Για το λόγο αυτό, κατ'επέκταση, η Γραφή ονομάζει «βασιλεία των ουρανών» τη βασιλεία του Θεού και διακυβέρνηση, καθώς και τους ανθρώπους οι οποίοι πρόθυμα δέχθηκαν την εξουσία Του.

Ο Θεός ανταποκρίνεται πέρα από κάθε προσμονή στην αίτηση της Κυριακής Προσευχής, «ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανῶ και επί της γης» όταν επανεγκαθιστά τη Νέα Ιερουσαλήμ στον Πλανήτη Γη. (Αποκ. κα΄1,2). Όχι μόνο ανανεώνει τη γη, αλλά και την ανυψώνει. Υπερβαίνοντας την κατάστασή της πριν από την πτώση, την καθιστά πρωτεύουσα του σύμπαντος.

Η Φυσική Περιγραφή. Ο Ιωάννης χρησιμοποιεί ρομαντικές εκφράσεις για να αποδώσει την ομορφιά της Νέας Ιερουσαλήμ: Η πόλη είναι «ως νύμφη κεκοσμημένη διά τον άνδρα αυτής». (Αποκ. κα΄2). Η περιγραφή των φυσικών χαρακτηριστικών της πόλης μας δίνουν μια εικόνα της πραγματικότητάς της.

1. Το φως της. Το πρώτο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που ο Ιωάννης επισήμανε καθώς έβλεπε, ήταν η λαμπρότητα της νύμφης του Αρνίου. (Αποκ. κα΄9,11). Η δόξα του Θεού φωτίζει την πόλη, κάνοντας το φως του ηλίου και της σεληνης περιττό. (Αποκ. κα΄23,24). Δε θα αμαυρώσουν τη Νέα Ιερουσαλήμ σκοτεινά δρομάκια, επειδή οι τοίχοι και οι δρόμοι της λαμπροκοπούν, και «νυξ δεν θέλει είσθαι εκεί». (Αποκ. κα΄25). «Δεν έχουσι χρείαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αυτούς.» (Αποκ. κβ΄5).

2. Η κατασκευή της. Ο Θεός χρησιμοποίησε μόνο τα καλύτερα υλικά στην κατασκευή της πόλης. Τα τείχη είναι από ίασπη «λίθον πολύτιμον». (Αποκ. κα΄11,18). Τα θεμέλια είναι κοσμημένα με δώδεκα διαφορετικούς πολύτιμους λίθους: ίασπις, σάπφειρος, χαλκηδών, σμάραγδος, σαρδός-

27. Η νέα γη

νυξ, σάρδιος, χρυσόλιθος, βήρυλλος, τοπάζιον, χρυσόπρασσοσ, υάκινθος, αμέθυστος. (Αποκ. κα'19,20).

Αυτοί οι πολύτιμοι λίθοι δεν ήταν οπωσδήποτε τα πρώτα υλικά κατασκευής. Γιατί ο Θεός κατασκεύασε την πόλη κατά το μεγαλύτερο μέρος - οικοδομές και δρόμους - από χρυσό (Αποκ. κα'18,21), χρησιμοποιώντας αυτό το πολύτιμο μέταλλο με τόση αφθονία όπως σήμερα οι άνθρωποι χρησιμοποιούν το σκυρόδεμα. Αυτός ο χρυσός είναι πολύ πιο λεπτός από το χρυσό που γνωρίζουμε, γιατί ο Ιωάννης τον ονομάζει «χρυσίον καθαρόν ομοία [η πόλις] με ύαλον». (Αποκ. κα'18).

Δώδεκα πύλες, η καθεμιά κατασκευασμένη από ένα μοναδικό μαργαριτάρι, δίνουν πρόσβαση στην πόλη. «Τα μαργαριτάρια είναι προϊόν θλίψης. Ένας ερεθιστικός κόκκος άμμου γλιστράει μέσα στο στρείδι, και καθώς το μικρό πλάσμα υποφέρει, μεταβάλλει αυτό το ερεθιστικό σε ένα λαμπρό πετράδι. Οι πύλες είναι από μαργαριτάρι. Ο Θεός εξασφάλισε την είσοδό σας, την είσοδό μου με μια άπειρη προσωπική θλίψη, καθώς διαμέσου του Χριστού συμφιλίωσε τα πάντα με τον εαυτό Του.»⁴

Ακριβώς όσο σημαντικό είναι η απαρίθμηση των υλικών που χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή της πόλης, άλλο τόσο σημαντικό είναι και το γεγονός ότι ο άγγελος ο οποίος έδειχνε στον Ιωάννη την πόλη, μετρούσε τους τοίχους της. Το ότι αυτοί μπορούσαν να μετρηθούν, ότι έχουν ύψος, πλάτος και πάχος, αποτελούν στοιχεία για την πραγματικότητα της πόλης.

3. Οι προμήθειές της σε τροφή και νερό. Από το θρόνο του Θεού στο κέντρο της πόλης ρέει «ποταμός ύδατος ζωής». (Αποκ. κβ'1), και στις όχθες του το δένδρο της ζωής. Οι δώδεκα καρποί του περιέχουν τα ζωτικά στοιχεία για την ανθρώπινη φυλή, τα οποία αυτή έχασε όταν ο Αδάμ και η Εύα αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την Εδέμ - το αντίδοτο για το γήρας, τη φθορά και την απλή κούραση. (Αποκ. κβ'2, Γέν. γ'22). Εκείνοι που τρώνε τον καρπό αυτό δεν έχουν ανάγκη της νύχτας για να ξεκουραστούν (Αποκ.

27. Η νέα γη

κα'25), γιατί στη νέα γη δε θα έχουν ποτέ το αίσθημα της κόπωσης.

Η Αιώνια Κατοικία μας

Η Γραφή κάνει σαφές ότι τελικά οι λυτρωμένοι θα κληρονομήσουν αυτή τη γη. (Ματθ. ε'5, Ψαλμ, λζ'9,29, ριε'16). Ο Ιησούς υποσχέθηκε να ετοιμάσει για τους οπαδούς Του «τόπον» στην οικία του Πατέρα Του. (Ιωάν. ιδ'1-3). Όπως σημειώσαμε, η Γραφή τοποθετεί το θρόνο του Πατέρα και το ουράνιο κυβερνείο στη Νέα Ιερουσαλήμ, η οποία θα κατεβεί στη γη αυτή. (Αποκ. κα'2,3,5).

Κατοικία στην Πόλη. Η Νέα Ιερουσαλήμ ήταν η πόλη στην οποία πρόσβλεπε ο Αβραάμ. (Εβρ. ια'10). Στην απέραντη αυτή πόλη ο Χριστός ετοιμάζει «οικήματα» (Ιωάν. ιδ'2).

Κατοικία στην Εξοχή. Αλλά οι λυτρωμένοι δε θα περιορισθούν μέσα στα τείχη της Νέας Ιερουσαλήμ. Θα κληρονομήσουν τη γη. Από τις κατοικίες τους στην πόλη θα πηγαίνουν στην εξοχή, θα σχεδιάζουν και θα κατασκευάζουν τα σπίτια που ονειρεύθηκαν, θα φυτεύουν αμπέλια και θα συλλέγουν τους καρπούς για να τρώνε. (Ησ. ξε'21).

Στην Κατοικία με το Θεό και με το Χριστό. Στη νέα γη η υπόσχεση που ο Ιησούς έκανε στους μαθητές Του θα βρει την αιώνια εκπλήρωσή της: «Διά να ήσθε και σεις όπου είμαι εγώ.» (Ιωάν. ιδ'3). Η πρόθεση της ενσάρκωσης, «ο Θεός μεθ'υμών» τελικά θα φθάσει στο σκοπό της. «Ιδού η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ'αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ'αυτών Θεός αυτών.» (Αποκ. κα'3). Εδώ οι λυτρωμένοι έχουν το προνόμιο να ζουν στην παρουσία του Πατέρα και του Υιού, σε μια συντροφικότητα μαζί Του.

Ζωή στη Νέα Γη

Με τι θα μοιάζει η ζωή επάνω στη νέα γη;

Βασιλεύοντας με το Θεό και το Χριστό. Ο Θεός θα συμπεριλάβει τους λυτρωμένους στις υποθέσεις της βασιλείας Του. «Ο θρόνος του Θεού και του Αρνίου θέλει εισθαι εν αυτή [τη πόλει], και οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν . . . Και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων.» (Αποκ. κβ'3-5, ε'10).

Δε γνωρίζουμε την έκταση της ευθύνης τους. Αλλά με βεβαιότητα μπορούμε να συμπεράνουμε ότι σαν ένα σπουδαίο μέρος του ρόλου τους στη βασιλεία, οι λυτρωμένοι θα χρησιμοποιηθούν ως πρέσβεις του Χριστού για το σύμπαν, δίνοντας τη μαρτυρία της εμπειρίας τους για την αγάπη του Θεού. Η μέγιστη χαρά τους θα είναι να δοξάζουν το Θεό.

Φυσικές Δραστηριότητες στη Νέα Γη. Η ζωή στη νέα γη θα είναι μια πρόκληση από τις πιο φιλόδοξες για την αιωνιότητα. Η ματιά στην ποικιλία των δραστηριοτήτων οι οποίες είναι διαθέσιμες στους λυτρωμένους, διεγείρει την όρεξή μας, αλλά δεν καθορίζει όρια δυνατοτήτων.

Ήδη έχουμε δει τις βιβλικές υποσχέσεις ότι οι λυτρωμένοι «θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και κατοικήσει». (Ησ. ξε'21). Η ανέγερση προϋποθέτει σχεδιασμό, κατασκευή, επίπλωση καθώς και τη δυνατότητα μετατροπής ή ανοικοδόμησης. Και από τη λέξη «κατοικήσει» μπορούμε να φαντασθούμε ένα ολόκληρο φάσμα δραστηριοτήτων σχετικά με την καθημερινή ζωή.

Το βαθύτερο κίνητρο ολόκληρης της ύπαρξης στη νέα γη είναι η αποκατάσταση εκείνων που ο Θεός είχε σχεδιάσει κατά τη δημιουργία Του. Στην Εδέμ ο Θεός έδωσε στο πρώτο ζευγάρι έναν κήπο «να εργάζηται αυτόν και να φυλάττη αυτόν». (Γέν. β'15). Εάν, όπως ο Ησαΐας λέει, στη νέα γη θα φυτεύουν αμπελώνες, γιατί όχι και λαχανόκηπους και αγρούς με δημητριακά; Εάν, όπως η Αποκάλυψη δείχνει, θα παίζουν άρπες, γιατί όχι και σάλπιγγες και άλλα

27. Η νέα γη

όργανα; Σε τελική ανάλυση, ο Θεός ο ίδιος εμφύτευσε στην ανθρωπότητα τη δημιουργική παρόρμηση και την τοποθέτησε σε έναν κόσμο με απεριόριστες δυνατότητες. (Γέν. α΄28-31).

Κοινωνική Ζωή στη Νέα Γη. Δε θα είναι μικρή η χαρά που θα νιώθουμε στις σχέσεις μας μέσα στην αιωνιότητα.

1. Φίλοι και οικογένεια. Θα αναγνωρίσουμε τους φίλους μας και την οικογένεια όταν θα δοξασθούμε και θα μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Χριστού; Μετά την ανάσταση του Χριστού οι μαθητές Του δε δυσκολεύθηκαν να Τον αναγνωρίσουν. Η Μαρία αναγνώρισε τη φωνή Του (Ιωάν. κ΄11-16), ο Θωμάς τη φυσική εμφάνισή Του (Ιωάν. κ΄27,28), και οι μαθητές από την Εμμαούς τις ιδιομορφίες Του (Λουκά κδ΄30,31,35). Στη βασιλεία των ουρανών, ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ θα φέρουν τα ατομικά ονόματα και την ταυτότητά τους. (Ματθ. η΄11). Μπορούμε με βεβαιότητα να συμπεραίνουμε ότι στη νέα γη θα συνεχίζουμε τις σχέσεις μας με εκείνους που γνωρίζουμε και αγαπούμε τώρα.

Πραγματικά, οι σχέσεις που θα απολαμβάνουμε εκεί - και όχι μόνο αυτές με την οικογένεια και τους εδώ φίλους μας - είναι που καθιστά τον ουρανό μια ελπίδα μας. «Τα πολλά υλικά ευεργετήματά του θα φαίνονται τίποτε σε σύγκριση με τις αιώνιες αξίες των σχέσεων με το Θεό Πατέρα, με το Σωτήρα μας, με το Άγιο Πνεύμα, με τους αγγέλους, με τους αγίους από κάθε φυλή, γλώσσα, έθνος και λαό, και με τις οικογένειές μας . . . Όχι πια θρυμματισμένες προσωπικότητες, διασπασμένες οικογένειες, ή αναστατωμένες κοινωνίες. Η πληρότητα και η υγεία θα είναι παγκόσμιες. Η φυσική και η διανοητική ακεραιότητα θα κάνει τον ουρανό και την αιωνιότητα μια πλήρη εκπλήρωση.»⁵

«Τα αισθήματα της αγάπης και της συμπάθειας, φυτεμένα στην ψυχή από τον ίδιο το Θεό, θα βρουν εκεί την πιο γλυκιά και ειλικρινή εξάσκηση. Η αγνή επικοινωνία με άγιες υπάρξεις, η αρμονική συναναστροφή με τους μακάριους αγγέλους και με τους πιστούς όλων των αιώνων, οι οποίοι

27. Η νέα γη

έπλυναν και λεύκαναν τις στολές τους με το αίμα του Αρνίου, οι ιεροί δεσμοί που συνδέουν “πατριάς εν ουρανοίς και επί γης” (Εφεσ. γ’15), αυτά τα πράγματα συντελούν στη σύσταση της ευτυχίας των λυτρωμένων.»⁶

2. Γάμος; Μερικοί στην εποχή του Χριστού αναφέρθηκαν στην περίπτωση μιας γυναίκας η οποία επανειλημμένως χήρεψε και πανδρεύθηκε στο σύνολο επτά άνδρες. Του ρώτησαν τίνος γυναίκα θα είναι αυτή μετά την ανάσταση. Δε χρειάζεται και πολλή φαντασία για να δει κανείς τις ατέλειωτες περιπλοκές που θα εισέρχονταν, αν οι σχέσεις του γάμου στη γη αυτή ανανεώνονταν στη νέα γη. Η απάντηση του Χριστού αποκαλύπτει τη θεία σοφία: «Εν τη αναστάσει ούτε νυμφεύονται, ούτε νυμφεύουσιν, αλλ’είναι ως άγγελοι του Θεού εν ουρανών.» (Ματθ. κβ’29,30).

Τότε οι λυτρωμένοι θα στερηθούν από τα ευεργετήματα τα οποία τώρα είναι συνδεδεμένα με το γάμο; Στη νέα γη οι λυτρωμένοι δε θα στερούνται από οτιδήποτε το καλό! Ο Θεός υποσχέθηκε ότι «δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία». (Ψαλμ. πδ’11). Αν αυτό ισχύει στη σημερινή ζωή, πόσο πιο πολύ θα ισχύει στη μέλλουσα!

Η πεμπτουσία του γάμου είναι η αγάπη. Η συγκεκριαλαίωση της χαράς είναι στην έκφραση της αγάπης. Η Γραφή λέει: «Ο Θεός είναι αγάπη», και «χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου, τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά σου.» (Αΐωάν. δ’8, Ψαλμ. ις’11). Στη νέα γη από κανέναν δε θα λείπει η αγάπη, η χαρά, η τερπνότητα. Κανένας δε θα αισθάνεται μόνος, κενός, ή στερημένος αγάπης.

Μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη ότι ο στοργικός Δημιουργός που σχεδίασε το γάμο για να φέρει ευτυχία στον παρόντα αυτόν κόσμο, θα έχει κάτι καλύτερο για τον μέλλοντα - κάτι που θα είναι ανώτερο από το γάμο, όπως ο νέος κόσμος θα είναι ανώτερος από το σημερινό.

Διανοητική Ζωή στη Νέα Γη

27. Η νέα γη

Αποκατάσταση της Νοημοσύνης. «Τα φύλλα του δένδρου [της ζωής] είναι εις θεραπείαν των εθνών.» (Αποκ. κβ΄2). Η θεραπεία για την οποία η Αποκάλυψη μιλάει, δεν είναι “ίαση”, σημαίνει “αποκατάσταση”, αφού στο εξής κανείς δε θα αρρωσταίνει. (Ησ. λγ΄24,20). Καθώς τρώνε από το δένδρο της ζωής, οι λυτρωμένοι, θα αυξάνονται με ταχύ ρυθμό στο σώμα και στο μυαλό τα οποία είχαν υποστεί ναυισμό από την αμαρτία των αιώνων. Θα αποκατασταθούν στην εικόνα του Θεού.

Απεριόριστες Δυνατότητες. Η αιωνιότητα προσφέρει απεριόριστους διανοητικούς ορίζοντες. «Εκεί [στη νέα γη] απέθαντες διάνοιες θα μελετούν με ανεξάντλητη ευχαρίστηση τα θαυμαστά έργα της δημιουργικής δύναμης και τα μυστήρια της απολυτρωτικής αγάπης. Δεν υπάρχει πια εκεί αδυσώπητος, απατηλός εχθρός να επιβουλεύεται την απομάκρυνση από το Θεό. Κάθε ιδιότητα αξιοποιείται, κάθε ικανότητα αναπτύσσεται. Η απόκτηση γνώσεων δεν προξενεί ούτε διανοητική κόπωση, ούτε σωματική εξάντληση. Εκεί μπορούν οι τολμηρότερες πρωτοβουλίες να προαχθούν, οι ευγενέστερες προσδοκίες να εκπληρωθούν, οι μεγαλύτερες φιλοδοξίες να πραγματοποιηθούν. Πάντοτε όμως θα υπάρχουν νέα ύψη για κατάκτηση, νέες εκπλήξεις για θαυμασμό, νέες αλήθειες για κατανόηση, νέα θέματα για ανάπτυξη διανοητικών, ψυχικών και σωματικών δυνάμεων.»⁷

Πνευματικές Επιδιώξεις στη Νέα Γη. Μακριά από το Χριστό η αιώνια ζωή θα ήταν χωρίς νόημα. Μέσα στην αιωνιότητα οι λυτρωμένοι θα πεινούν και θα διψούν περισσότερο για τον Ιησού - για μεγαλύτερη κατανόηση της ζωής και του έργου Του, για περισσότερη επικοινωνία μαζί Του, για περισσότερο χρόνο να δώσουν τη μαρτυρία τους στους αναμάρτητους κόσμους για την απaráμιλλη αγάπη Του, για ένα χαρακτήρα που να αντανakλάει πιο πολύ το δικό Του χαρακτήρα. Οι λυτρωμένοι θα ζήσουν για το Χριστό και με

27. Η νέα γη

το Χριστό. Θα αναπαύονται ικανοποιημένοι κοντά Του για πάντα!

Ο ίδιος ο Χριστός έζησε για να υπηρετήσει (Ματθ. κ'28), και καλεί τους οπαδούς Του σε μια παρόμοια ζωή. Το να εργαζόμαστε μαζί Του τώρα, ήδη είναι μια ανταμοιβή. Και η σχέση που γεννάται, προσφέρει επιπροσθέτως τη μεγαλύτερη ευλογία και το μεγαλύτερο προνόμιο εργασίας μαζί Του στη νέα γη. Εκεί, με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση «οι δούλοι αυτού θέλουσι λατρεύσει αυτόν». (Αποκ. κβ'3).

Αν και οι λυτρωμένοι θα έχουν την ευκαιρία να εξερευνηθούν το θησαυροφυλάκιο της φύσης, η πιο δημοφιλής επιστήμη θα είναι η επιστήμη του σταυρού. Με αποκαταστημένες τις διάνοιες σε οξύνοια που ο Θεός είχε πρόθεση να κατέχουν, χωρίς την τυφλότητα που η αμαρτία είχε προκαλέσει, θα είναι ικανοί να διακρίνουν την πνευματική αλήθεια με τρόπο που δεν μπορούσαν να κάνουν μέχρι τώρα. Θα κάνουν το σχέδιο της σωτηρίας - ένα σχέδιο με βάθος, ύψος και πλάτος που ξεπερνάει κάθε φαντασία - μελέτη τους και ύμνο τους μέσα στην αιωνιότητα. Μέσα από αυτή τη μελέτη οι λυτρωμένοι θα δουν ακόμη μεγαλύτερες όψεις της αλήθειας, όπως αυτή είναι στον Ιησού.

Εβδομάδα με την εβδομάδα οι σεσωσμένοι θα συναντιούνται για τη λατρεία του Σαββάτου. «Και από Σαββάτου έως άλλου θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή ενώπιόν μου, λέγει Κύριος.» (Ησ. ξς'23).

«Δεν Θέλει Υπάρχει Πλέον . . .»

Κάθε Κακό Ξεριζώθηκε. Μερικές από τις υποσχέσεις τις πιο προσφιλείς για τη νέα γη, αφορούν σε τι δε θα υπάρχει εκεί. «Ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος, ούτε κραυγή, ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον, διότι τα πρώτα παρήλθον.» (Αποκ. κα'4).

Όλα αυτά τα κακά θα εξαφανισθούν για πάντα, επειδή ο Θεός θα ξεριζώσει κάθε μορφή αμαρτίας, την αιτία όλων των κακών. Η Γραφή αναφέρει το δένδρο της ζωής ως ένα μέρος της νέας γης, αλλά ούτε μια φορά περιλαμβάνει και

27. Η νέα γη

το δένδρο «της γνώσεως του καλού και του κακού», ή οποιαδήποτε άλλη πηγή πειρασμού. Στην καλή αυτή γη ο άνθρωπος δε θα έχει να αγωνισθεί ποτέ κατά του κόσμου, της σάρκας ή του κακού.

Η εγγύηση ότι η νέα γη θα παραμείνει «νέα» παρά την εισροή μεταναστών από έναν παλαιό Πλανήτη Γη μολυσμένο από την αμαρτία είναι το γεγονός ότι ο Θεός θα αποκλείσει όλους όσους είναι «δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται». (Αποκ. κ'8, κβ'15). Πρέπει να το κάνει, επειδή όπου εισέρχεται η αμαρτία, προκαλεί καταστροφή.

«Κάθε ίχνος της κατάρτας εξαφανίζεται. . . . Μια μόνο υπενθύμιση παραμένει: Ο Λυτρωτής μας θα φέρει για πάντα τα ίχνη του σταυρικού Του θανάτου. Στο πληγωμένο Του κεφάλι, στο πλευρό, στα χέρια και στα πόδια Του έχουν αποτυπωθεί τα ανεξίτηλα σημάδια του απάνθρωπου έργου της αμαρτίας. Παρατηρώντας το Χριστό μέσα στην ανταύγεια της δόξας Του, ο προφήτης καταχωρεί: "Ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός αυτού, και εκεί ήτο ο κρυψών της ισχύος αυτού." (Αββ. γ'4). . . Στο κύλισμα της αιωνιότητας, οι πληγές του Γολγοθά θα υπενθυμίζουν τη δόξα Του και θα διακηρύττουν τη δύναμή Του.»⁸

Δεν Θέλει Είσθαι Μνήμη των Προτέρων. Στη νέα γη ο Ησαΐας λέει: «Δεν θέλει είσθαι μνήμη των προτέρων, ουδέ θέλουσιν ελθεί εις τον νουν.» (Ησ. ξε'17). Με την ανάγνωση των συμπραζομένων αποδεικνύεται ότι οι λυτρωμένοι θα ξεχάσουν τα βάσανα της παλιάς ζωής. (Ησ. ξε'16). Δε θα ξεχάσουν τα καλά πράγματα που ο Θεός έκανε, την άφθονη χάρη με την οποία τους έσωσε, ειδημή ολόκληρη αυτή η πάλη για την αμαρτία θα ήταν μάταιη. Η ίδια η εμπειρία των αγίων για τη σωτήρια χάρη του Χριστού είναι το ουσιώδες της μαρτυρίας τους μέσα στην αιωνιότητα.

Επιπροσθέτως, η ιστορία της αμαρτίας αποτελεί ένα σημαντικό στοιχείο της βεβαιότητας ότι «θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ νέου». (Ναούμ α'9). Σκέψεις των θλιβερών απο-

27. Η νέα γη

τελεσμάτων που η αμαρτία προκάλεσε, θα χρησιμεύσουν σαν ένα αιώνιο προληπτικό, ώστε κανείς να μην έχει τον πειρασμό να εκλέξει πάλι το μονοπάτι της αυτοκτονίας. Αλλά, ενώ τα γεγονότα του παρελθόντος εξυπηρετούν ένα σημαντικό σκοπό, η ατμόσφαιρα του ουρανού καθαρίζει αυτές τις τρομερές μνήμες του πόνου. Η υπόσχεση είναι ότι οι μνήμες τους δε θα προκαλούν στους λυτρωμένους τύψεις, μεταμέλεια, απογοήτευση, πόνο, εκνευρισμό.

Η Αξία της Πίστης σε μια Νέα Δημιουργία

Η πίστη στη διδαχή μιας νέας γης φέρει πολλά πρακτικά ευεργετήματα στο Χριστιανό.

Αποτελεί Ελατήριο Καρτερίας. Ο Χριστός ο ίδιος «υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν, υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην». (Εβρ. ιβ΄2). Ο Παύλος ανανέωσε το θάρρος του ενατενίζοντας στην επερχόμενη δόξα. «Διά τούτο δεν αποκάμνομεν . . . διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς, καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης.» (Β΄ Κορ. δ΄16,17).

Φέρνει τη Χαρά και τη Βεβαιότητα της Αμοιβής. Ο Χριστός ο ίδιος είπε: «Χαίρετε και αγάλλιάσθε, διότι ο μισθός σας είναι πολύς εν τοις ουρανοίς.» (Ματθ. ε΄12). Ο Παύλος επαναλαμβάνει: «Εάν το έργον τινός . . . μένη, θέλει λάβει μισθόν.» (Α΄ Κορ. γ΄14).

Δίνει Δύναμη κατά του Πειρασμού. Ο Μωυσής ήταν ικανός να απομακρυνθεί από την «απόλαυσιν της αμαρτίας» και από «τους εν Αιγύπτω θησαυρούς, διότι απέβλεπεν εις την μισθαποδοσίαν». (Εβρ. ια΄26).

Προμηθεύει μια Πρόγευση του Ουρανού. Η αμοιβή του Χριστιανού δεν είναι μόνο μελλοντική. (Εφεσ. α΄14). Ο Χριστός λέει: «Εάν τις ακούση της φωνής μου και ανοίξη την θύραν, θέλω εισέλθει προς αυτόν.» (Αποκ. γ΄20). «Και

27. Η νέα γη

όταν ο Χριστός εισέρχεται, πάντοτε φέρνει μαζί Του τον ουρανό.» Επικοινωνία με Αυτόν «είναι ο ουρανός στη καρδιά, είναι η αρχή της δόξας, είναι η προσδοκούμενη σωτηρία.»⁹

Οδηγεί σε Μεγαλύτερη Αποτελεσματικότητα. Μερικοί θεωρούν τους Χριστιανούς να νοιάζονται τόσο για τον ουρανό, που αδιαφορούν για τις επίγειες αξίες. Αλλά αυτή ακριβώς η πίστη στη μέλλουσα ζωή είναι που δίνει στους Χριστιανούς μια ισχυρή βάση με την οποία θέτουν τον κόσμο σε κίνηση. Όπως παρατήρησε ο C. S. Lewis: «Εάν διαβάσετε την ιστορία, θα ανακαλύψετε ότι οι Χριστιανοί που πρόσφεραν τα περισσότερα για τον κόσμο αυτόν, ήταν ακριβώς εκείνοι που πρόσβλεπαν περισσότερο στον μέλλοντα. . . Από τότε που οι Χριστιανοί σταμάτησαν να σκέπτονται τον άλλο κόσμο, έγιναν αδρανείς σε αυτόν. Έχοντας σκοπό τον ουρανό, θα κερδίσετε τη γη. Έχοντας σκοπό τη γη, δε θα κερδίσετε τίποτε.»¹⁰

«Ο σοφός άνθρωπος θα φροντίσει περισσότερο να σκαλίσει ένα άγαλμα σε μάρμαρο, παρά να κάνει ένα χιονάνθρωπο.»¹¹ Ο Χριστιανός που σχεδιάζει να ζήσει για πάντα, φυσικά θα δείξει περισσότερη φροντίδα στη δόμηση της ζωής του (και έτσι επηρεάζει την κοινωνία πιο εποικοδομητικά) από ό,τι ένα πρόσωπο που σκέπτεται ότι είναι προσωρινός, ζώντας μόνο για να πεθάνει.

«Η απασχόληση με ουράνια θέματα, που το Άγιο Πνεύμα προτρέπει, έχει μια ισχυρή, αφομοιώνουσα δύναμη. Με αυτή, η ψυχή εξυψώνεται και εξευγενίζεται. Το πεδίο και η δύναμη όρασης διευρύνονται, και οι σχετικές αναλογίες και η αξία ορατών και αοράτων πραγμάτων εκτιμούνται με περισσότερη σαφήνεια.»¹²

Αποκαλύπτει το Χαρακτήρα του Θεού. Ο κόσμος όπως τον βλέπουμε σήμερα, με το χειρίστο τρόπο κακοπαρουσιάζει και το χαρακτήρα του Θεού και το πρωταρχικό σχέδιό Του για τον πλανήτη αυτόν. Η αμαρτία κατέστρεψε το φυσικό οικοσύστημα της γης, ώστε πολλοί άνθρωποι με-

27. Η νέα γη

τά βίας μπορούν να φαντασθούν μια συσχέτιση ανάμεσα στον κόσμο αυτόν και στον παράδεισο όπως περιγράφεται στη Γένεση α΄ και β΄. Τώρα ένας συνεχής αγώνας για επιβίωση χαρακτηρίζει τη ζωή. Ακόμη και η ζωή του πιστού που πρέπει να αγωνισθεί εναντίον του κόσμου, της σάρκας και του κακού, δεν περιγράφει με ακρίβεια το πρωταρχικό σχέδιο του Θεού. Λαμβάνοντας υπόψη τι ο Θεός σχεδίασε για τους λυτρωμένους - έναν κόσμο ανέγγιχτο από την επιρροή του Σατανά, έναν κόσμο στον οποίο κυβερνάει μόνο η πρόθεση του Θεού - έχουμε μια αληθέστερη απεικόνιση του χαρακτήρα Του.

Μας Ελκύει στο Θεό. Τελικά, η Βίβλος περιγράφει τη νέα γη με σκοπό να ελκύσει το άθρησκο άτομο στο Χριστό. Ένα πρόσωπο είχε τελειώς αντίθετη γνώμη ακούοντας ότι η αποκαταστημένη γη στην εδεμική ομορφιά της, τόσο πραγματική όσο η σημερινή γη, έπρεπε να είναι η τελική κατοικία των αγίων, όπου θα ήταν απαλλαγμένοι από θλίψη, πόνο και θάνατο και θα γνώριζαν και θα έβλεπαν ο ένας τον άλλον πρόσωπο με πρόσωπο.

Είπε: “Γιατί αυτό δεν μπορεί να γίνει: Επειδή αυτό ακριβώς θα ικανοποιούσε τον κόσμο, αυτό θα ήθελαν οι αμαρτωλοί.”

«Πολλοί, φαίνεται να σκέπτονται ότι η θρησκεία . . . με την τελική ανταμοιβή της πρέπει να είναι κάτι για το οποίο ο κόσμος δε θα επιθυμούσε. Για το λόγο αυτό, όταν κάθε κατάσταση ευτυχίας κατονομάζεται, την οποία λαχταράει η καρδιά του ανθρώπου, στην . . . τελική ανταμοιβή της, πρέπει να υπάρχει κάτι για το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να δείξει επιθυμία. Έτσι, οποιαδήποτε κατάσταση ευτυχίας κατονομάζεται, την οποία λαχταράει η καρδιά του ανθρώπου, στην αμαρτωλή της κατάσταση, θα επιθυμούσε αληθινά, σκέπτονται ότι δεν μπορεί να αποτελεί μέρος μιας αληθινής θρησκείας.»¹³ Και όμως, τίποτε δεν είναι πιο αληθινό.

Ο σκοπός του Θεού, γνωστοποιώντας τι ετοίμασε για εκείνους που Τον αγαπούν, είναι να αποστρέψει τα άτομα από το ενδιαφέρον τους για τον κόσμο αυτό - να τα βοηθή-

27. Η νέα γη

σει να διακρίνουν την αξία του μελλοντικού κόσμου και να ρίξουν μια ματιά στα όμορφα πράγματα που ο Θεός της αγάπης ετοίμασε.

Για Πάντα Νέα

Στη γηραιά αυτή γη συχνά λέγεται ότι "όλα τα καλά πράγματα έχουν ένα τέλος". Το κάλλιστο από τα καλά νέα σχετικά με τη νέα γη είναι ότι ποτέ δε θα έχει τέλος. Τότε θα εκπληρωθούν οι στίχοι από το ορατόριο του Μέντελ Αλληλουσία: «Αι βασιλείαι του κόσμου έγιναν του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων.» (Αποκ. ια'15, Δαν. β'44, ζ'27). Ακόμη, η Γραφή λέει ότι όλα τα κτίσματα ενώθηκαν στην υμνωδία: «Εις τον καθήμενον επί του θρόνου και εις το Αρνίον έστω η ευλογία και η τιμή και η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων.» (Αποκ. ε'13).

«Η μεγάλη διαμάχη έληξε. Αμαρτία και αμαρτωλοί δεν υπάρχουν πια. Το σύμπαν είναι καθαρό. Ο ίδιος παλμός αρμονίας και χαράς δονεί την απέραντη κτίση. Κύματα φωτός, ζωής και χαράς πηγάζουν από το θρόνο του Δημιουργού των πάντων και ξεχύνονται σε όλες τις σφαίρες του άπειρου διαστήματος. Από το μικροσκοπικό πολλοστημόριο μέχρι το μεγαλύτερο πλανήτη, τα πάντα - έμψυχα και άψυχα - μέσα στην ασκίαστη ομορφιά τους και στην τέλεια χαρά τους διακηρύττουν ότι ο Θεός είναι αγάπη.»¹⁴

Βιβλιογραφία και Σχόλια

1. Δείτε James White, «The New Earth. The Dominion Lost in Adam Restored Through Christ», *Review and Herald*, 22-03-1877, σελ. 92,93.
2. Δε χρειάστηκε καθόλου μετάφραση.
3. Αυτόθι
4. Richard W. Coffen, «New Life, New Heaven, New Earth», *These Times*, Σεπτέμβριος 1969, σελ. 7.
5. Neal C. Wilson, «God's Family Reunited», *Adventist Review*, 08-10-1981, σελ. 23.
6. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. 807.
7. Αυτόθι.
8. Αυτόθι, σελ. 803.
9. «Clusters of Eschol», *Review and Herald*, 14-11-1854, σελ. 111,112.
10. C. S. Lewis *Mere Christianity* (Westwood NJ: Barbour and Co., 1952), σελ.113.
11. Fagal, *Heaven is for You*, σελ. 37.
12. «Clusters of Eschol» σελ. 111,112.
13. Uriah Smith, «The Popular Hope and Ours», *Review and Herald*, 07-02-1854, σελ. 20.
14. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. 808.